

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 484/2022-20

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Straku a sudcov Roberta Šorla (sudca spravodajca) a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného doc. JUDr. Zuzanou Mlkvou Illýovou, PhD., advokátkou, Grösslingová 6 – 8, Bratislava proti postupu Okresného súdu Bratislava I v konaní sp. zn. 9C/217/2014 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 5. augusta 2022 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a svojho práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom okresného súdu v civilnom spore sčasti o určenie výšky náhrady trov konania s tým, že okresnému súdu bude prikázané konať bez zbytočných prietáhov a sťažovateľovi bude mu priznané finančné zadosťučinenie 5 000 eur.

II.

2. Sťažovateľ ako advokát zastupoval žalobcov v spore, v ktorom bolo rozsudkom okresného súdu, ktorý nadobudol právoplatnosť 24. apríla 2018, rozhodnuté tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcom uplatnenú pohľadávku a nahradiť im trovy konania. Sťažovateľ 31. mája 2018 vyčíslil trovy konania na 706,81 eur. O výške náhrady trov konania okresný súd doteraz nerozhodol.

3. Žalobcovia sa následne rozsudkom priznanej pohľadávky domáhali v exekúcii, ktorá bola upovedomením z 15. júna 2022 zastavená podľa § 61n ods. 1 Exekučného poriadku, keďže po dobu 30 mesiacov od jej začatia sa nepodarilo zistiť majetok alebo príjmy, ktoré by mohli byť postihnuté exekúciou.

III.

4. Podľa sťažovateľa jeho nárok na náhradu trov konania v súčasnosti vymôcť nemožno a k tomu prispel aj okresný súd, keď nerozhodol o výške náhrady trov konania. Sťažovateľ ďalej prepisuje z rozhodnutí ústavného súdu. V súvislosti s návrhom na priznanie finančného zadostučinenie zdôrazňuje, že o výške náhrady trov konania nebolo rozhodnuté ani po štyroch rokoch od jej vyčíslenia, čo ohrozuje možnosť ich vymoženia, osobitne preto, že žalovaný nemá žiaden majetok.

IV.

5. Ústavná sťažnosť je zjavne neopodstatnená a ako taká bolo podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) odmietnutá.

6. Práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru sa vzťahujú na veci tých, ktorí si ich uplatňujú alebo bránia v konaniach na všeobecných súdoch. V namietanom civilnom spore si svoju vec – zaplatenie pohľadávky uplatňovali žalobcovia, pričom príslušenstvom tejto pohľadávky sú podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka aj náklady spojené s jej uplatnením. Týmito nákladmi treba rozumieť aj trovy konania podľa § 251 Civilného sporového poriadku, na ktorých náhradu majú sťažovatelia právo podľa už právoplatného rozhodnutia o náhrade trov konania, ktorého základom bol § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Rozhodnutie o výške náhrady je preto súčasťou veci žalobcov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru. Nejde o samostatnú vec sťažovateľa, ktorá by bola predmetom samostatnej ústavnoprávnej ochrany či už podľa čl. 48 ods. 2 ústavy alebo čl. 6 ods. 1 dohovoru. Sťažovateľ si v civilnom spore neuplatňoval svoje práva, ale práva žalobcov. Nešlo o jeho vec, ale o vec žalobcov.

7. Na tomto závere nič nemení ani § 263 ods. 1 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého ak bola v konaní úspešná strana zastúpená advokátom, súd uvedie v uznesení o výške náhrady trov konania ako prijímateľa náhrady trov konania advokáta. Z toho, že procesne neúspešná strana má náhradu trov konania, ktorá patrí procesne úspešnej strane, zaplatiť ako prijímateľovi advokátovi, nemožno vyvodiť záver, že by šlo o právo – vec tohto advokáta. Stále ide o právo procesne úspešnej strany na náhradu trov konania. Z postavenia advokáta ako prijímateľa náhrady trov konania, ktorá mu nepatrí, nemožno vyvodiť záver o tom, že tvrdené prietahy v postupe okresného súdu sa týkajú jeho veci, ktorá by bola predmetom ochrany jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

8. Na okraj treba uviesť, že sťažovateľ ako zástupca žalobcov po dobu viac ako štyroch rokov od vyčíslenia výšky náhrady trov konania neurobil vo vzťahu k okresnému súdu žiaden účelný úkon k tomu, aby nie jeho, ale náhrada trov žalobcov, bola určená v jej výške tak, aby mohla byť uplatnená v hoc aj neúspešnom exekučnom konaní. Podanie ústavnej sťažnosti potom, ako bolo zistené, že nebolo možno vymôcť ani istinu pohľadávky žalobcov, sa preto javí nielen ako celkom nesprávne a neprofesionálne, ale aj základné práva zneužívajúce uplatnenie nároku na ochranu ústavnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. augusta 2022

Peter Straka
predseda senátu